

Verkeerde manier van schrijven

Nozem was een boek aan het schrijven. Nodam stond achter hem bij de tafel en las mee wat Nozem schreef. Nodam had commentaar en zei dan iets als “Da's niet goed. Dat is niet goed.” Nozem luisterde naar hem en zei dan “Sodemieter op,” en schreef verder. Nodam bleef meelesen en zei even regelmatig “Da's niet goed. Dat is niet goed.” Nozem bleef verder schrijven en antwoordde dan regelmatig “Sodemieter op.” Tot het moment dat Nodam Nozem een peut in zijn rug gaf en zei: “Je moet schrijven over iemand die een boek aan het schrijven is. Die schrijft dan over iemand die een boek aan het schrijven is. En dan schrijf je erbij dat ik meeles.” Nozem had door de peut een lelijke haal over zijn schrijfpapier gemaakt en was des duivels. Je zag er niets van, maar hij was het wel. Hij zat midden in een zin en die was nu compleet verloren gegaan. Hij legde zijn kin op zijn schouder en zei tegen Nodam: “Luister. Ik schrijf over een Kafka met een porseleinen hand en dan kan ik dat geleuter van jou er niet bij hebben. Plus dat jouw ideeën alleen maar geschikt zijn voor boeken die toch al geschreven zijn.”

Daar had Nodam niet van terug. Hij keek beteuterd naar het hoofd van Nozem dat met zijn kin nog steeds op zijn schouder rustte. Hij prikte ernaar met een vinger die naar gekonfijt fruit rook. Hoewel hij niet hard prikte, ging Nozem onmiddellijk lek. Nodam drukte van schrik zijn vinger in het gaatje waardoor Nozem zijn vormen nog enigszins behield. Nodam reikte naar Nozems hand en manoeuvreerde een vinger van die hand naar het gaatje. Hij propte het vingertopje stevig erin en draaide Nozems kin weer van zijn schouder af.

“Nu weer schrijven,” maande Nodam vriendelijk. En die dag heeft Nozem zijn verhaal over een Kafka met een porseleinen hand nog afgeschreven. Daarna is hij leeggelopen en heeft Nodam hem geplakt en opgeblazen, waarna Nozem nog een roman heeft geschreven die niet gepubliceerd is. Net zoals al zijn andere romans.

15.12006